



## גוסטב פלובר / ממכתבי הבחירות.

נוף, 2 ספטמבר 1848.

### לארנסט שוליה.

הוי, מה ריקים היו ההיים בלי המקטרת, מה הסרייצבע בלי הסירה, מה נבדים מנשוא בלי עלי הסבק! ספשים אומרים לנו תמיד: עונג משונה, הכל בלה בעשן, כאלו כל היפה דוקא אינו נו כעשן: והפרסום? והאהבה? והחלומות לאן הם הולכים, ידידי? אמרו נא לי אם הגשיקות הכי עתירות של האיסקיות, אם פרפורי האהבה של הנערים, אם מכות-החרב הכי נוראות של הגבורים, עקבותיהם יותר נכרים בעולם מאלו של מקטרתי האחרונה, צריך להודות, כי האנשים האמיצים הם הכי מוזרים, וכי מעט הקומיות שנפלה בגורל תקופתנו משלהם היא, לי נדמה, ששום כהן ליד המזבח, שום פיסן כלול מתפורזות, שום אשה צנועה אינם קומיים כאדם רציני.

ובכן כתבתי לך כי מעשן אנכי; אני מוסיף עוד, כי קורא אני מעט ברונסר, רונסר גדול והטוב שלי, שלא יחיד אני בעבודת-מקדשו, דבר מוזר הוא הפרסום, כשרואים אנו, כי פדגט כמלהרץ וכי זנב כרוח כבואלו יכלו להעמיד

אדם זה בצל, וכי הצרפתים עם עשיר-רוח זה, מחזיקים בדעתם זו עד היום.  
 הוי, מעם! הודים, חוזרים לבושי מעיל, חוזרים בני שתי רגלים ואדרת.  
 הנה הגדתי לך, כי קורא אני ברונסר, ובמה עוסק אני עוד? כן, תהת  
 לרהיץ בים, אני רוחץ בסינה, במקום ששמו ליבון, ומתחת למפל מים יצל  
 שחנה; בקרב הימים אצא לטיולים אהדים בכביבה, ואחרי שמונה ימים נשוב  
 לרוצן, לבירתה העתיקה של גרמניה, עיר הפלך התחתון של הסינה, מקום  
 מולדתם של דגרני, קרבוניה, קורניל, זובני, הינו שוער בית הספר, פונפנל,  
 גיריקו, קריפי, האב והבן; שמסתר רב בהומי-כתנה לה, ובתירתפלה יפים ותושבים  
 ממומטמים, אני מתעב אותה, שונא אותה, שולח לה את כל קללות השמים.  
 מפני שראתה בצאתי לאויר העולם, אוי להומות שהקיפוני, לאזרחים נכבדים  
 אלה שהבירוני בהיותי קונרס, אוי למרצפת שעליה הקשיתי ראשונה את עקבי  
 רגלי, הוי צטילא, באיבתם החביב של אינמרסי באנשישות, מתי תשוב אלינו עם  
 ארבע מאות אלף פרשיך, כדי להבעיר אש בצרפת יפה זו, אריץ שרוכיהמנגסים  
 וכתפותיהמנגסים, והתל מפריו ומרוצן כאחת.  
 חיה בטוב, מרובדור זקן.

ג. ד. \*

(\*) ב 12 בדצמבר 1921 מלאו מאה שנה להולדו, אנו מביאים כאן אחד ממכתבי הבחרות שלו  
 (ארבעת כרכי מכתביו הם אוצר מלא של ספרות וחכמה), שבו מתגלה כבר פלובר בתבונותיו  
 העיקריות: יודע תמיד את מהל ההבלים, שונא שנאה עזה את האבורוזואה, מנתח אכזרי זכעל  
 בערי מזהיר.

